

ΟΜΙΛΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΠ. ΦΙΛΙΩΤΗ,
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΦΕΕ

3ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗ,
ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

HILTON
12.12.07

Κυρίες και κύριοι,

Χαιρετίζω την έναρξη του 3^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου για τη **Διοίκηση, τα Οικονομικά και τις Πολιτικές της Υγείας**. Θα ήθελα να δώσω ιδιαίτερος τα συγχαρητήριά μου στον Πρόεδρο, τον καθηγητή κ. **Γιάννη Κυριόπουλο** καθώς και σε όλα τα μέλη της Οργανωτικής και της Επιστημονικής Επιτροπής. Η προσπάθειά σας είναι βέβαιον ότι θα στεφθεί και εφέτος με απόλυτη επιτυχία.

Τα τελευταία χρόνια έχει ενταθεί σε σημαντικό βαθμό η προσπάθεια για έναν ουσιαστικό και συστηματικό προβληματισμό σε ό,τι αφορά την Διοίκηση, τα Οικονομικά, και τις Πολιτικές της Υγείας. Καθώς ο τομέας της Υγείας κατακτά μία όλο και πιο κεντρική θέση στις σύγχρονες οικονομίες και κοινωνίες καθίσταται απολύτως απαραίτητη η ολόπλευρη προσπάθεια

εκσυγχρονισμού του. Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού σε επίπεδο διοικητικό και οικονομικό, μια προσπάθεια διαμόρφωσης, ανάδειξης και υλοποίησης των πολιτικών που οδηγούν στα βέλτιστα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα στην χώρα μας, παρά τις προσπάθειες, που έχουν γίνει και την πρόοδο που αναμφίβολα έχει συντελεστεί στην τομέα της Υγείας, υστερούμε σημαντικά σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κεντρική θέση του Συνδέσμου μας είναι η ανάληψη των πρωτοβουλιών για τον διοικητικό και τεχνολογικό εκσυγχρονισμό του συστήματος υγείας, των Ταμείων και των Νοσοκομείων της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι,

Είναι γεγονός, ότι έχει επιτευχθεί μεγάλη πρόοδος, τα τελευταία χρόνια στον τομέα της Υγείας και έχουν δρομολογηθεί πολλές αποφάσεις για τον διοικητικό και τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό του συστήματος. Ωστόσο, θα μεσολαβήσει ακόμα αρκετός χρόνος για ένα ολοκληρωμένο και σύγχρονα μηχανογραφημένο σύστημα.

Το σύστημα σήμερα δεν διοικείται σωστά. Η αδυναμία σωστής και αποτελεσματικής διοικήσεως οφείλεται εν πολλοίς στην έλλειψη στοιχείων. Ο Τομέας Υγείας λειτουργεί χωρίς η πληροφορία που παράγεται από την δράση σε έναν τομέα, σε ένα σκέλος του να αξιολογείται και να αξιοποιείται από το σύνολο του συστήματος.

Το αποτέλεσμα δεν είναι μόνον ότι δεν λαμβάνονται οι σωστές αποφάσεις σε κάθε λογής ζητήματα και προβλήματα, αλλά και ότι δεν μπορούν να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι όποιοι μηχανισμοί εξασφάλισης των εσόδων του Συστήματος.

Ταυτοχρόνως, η απουσία ελέγχου λόγω ελλείψεως τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, πυροδοτεί την σπατάλη και εξανεμίζει τους πόρους.

Δηλαδή, το σύστημα υγείας, καθώς δεν διαθέτει σύγχρονο και προηγμένο « κεντρικό νευρικό σύστημα» εισπράττει πολύ λιγότερα και πληρώνει πολύ περισσότερα απ' αυτά που πρέπει.

Λέγεται συχνά ότι ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός του συστήματος Υγείας απαιτεί μεγάλο κόστος – κι

αυτό ασφαλώς είναι σωστό. Ωστόσο, η απόσβεση θα είναι ταχύτερη. Τα οφέλη είναι τεράστια και πρέπει να τα λάβουμε υπ' όψη μας στο σύνολό τους. Πρέπει να υπολογίσουμε το υψηλό κόστος της αδράνειας και το μέγιστο όφελος της δράσης προς την σωστή κατεύθυνση.

- *Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η θεαματική αλλαγή των όρων λειτουργίας του συστήματος Υγείας την οποία θα επιφέρει ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός του θα αποτελέσει και την πιο ισχυρή εγγύηση ότι οι πολίτες θα απολαμβάνουν και στο μέλλον πλήρη ιατροφαρμακευτική κάλυψη.*
- *Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το νοικοκύρεμα, η σύγχρονη και αποτελεσματική διοίκηση του συστήματος είναι αυτό που εγγυάται ότι και στο μέλλον η Ελλάδα θα μπορέσει να αντιμετωπίσει το αυξημένο κόστος των νέων θεραπειών και*

θα εξακολουθήσει να συμμετέχει στην διαρκή ιατρική και φαρμακευτική επανάσταση η οποία συντελείται στον σύγχρονο κόσμο.

Κυρίες και κύριοι,

Με βάση όλα τα παραπάνω θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι πολλές φορές ο δημόσιος προβληματισμός σχετικά με την Υγεία, ξεκινά από λάθος σημείο και οδηγείται προς την λάθος κατεύθυνση. Μιλάμε για τις δαπάνες υγείας και αναφερόμαστε σχεδόν με τρόπο στην αύξηση του κόστους της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Σε αυτό το σημείο, όμως, υπάρχουν δύο ερωτήσεις:

Πρώτον: Θέλουμε να κάνουμε «εκπτώσεις» σε θέματα που αφορούν την υγεία μας; Προφανώς, «Όχι».

Δεύτερον: Οι τιμές των φαρμάκων, ως γνωστόν, καθορίζονται από το κράτος: Συγκαταλέγονται όλα τα φάρμακα (και όχι μόνο ορισμένα) ανάμεσα στα φθηνότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 27; Η απάντηση είναι «Ναι».

Οπότε, το συμπέρασμα είναι ότι η οποιαδήποτε αύξηση της ιατροφαρμακευτικής δαπάνης οφείλεται στην κυκλοφορία νέων ποιοτικών φαρμάκων και την υιοθέτηση νέων θεραπειών αφενός, αλλά και στην αδυναμία ελέγχου των δαπανών του συστήματος, δηλαδή στην σπατάλη, αφετέρου. Θέλουμε να βρούμε τρόπους για να πατάξουμε την σπατάλη έτσι ώστε οι διαθέσιμοι πόροι να μπορούν να υποστηρίξουν την επιβεβλημένη πρόσβαση στα νέα φάρμακα και νέες θεραπείες.

Βεβαίως, τα νέα φάρμακα και θεραπείες δεν είναι κόστος, αλλά επένδυση με πολλαπλάσια απόδοση, καθώς μειώνουν τον χρόνο περίθαλψης και

αποθεραπείας και αυξάνουν τα έτη παραγωγικής ζωής για όλους και αποφέρουν οικονομικό όφελος πολλαπλάσιο από το κόστος τους.

Ως εκ τούτου, η αύξηση προς την σωστή κατεύθυνση αντιπροσωπεύει, ασφαλώς, ένα ηθικό καθήκον απέναντι στον άνθρωπο, αλλά αποτελεί ταυτόχρονα μια κορυφαία κοινωνική επένδυση, που επιστρέφεται σε πολλαπλάσιο βαθμό στην εθνική οικονομία, διότι, μια κοινωνία με υψηλό επίπεδο δημοσίας υγείας διασφαλίζει το παρόν και κατακτά στο μέλλον υψηλότερο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης και ευημερίας.

Από την άλλη πλευρά, η αύξηση της σπατάλης είναι αποτέλεσμα της ελλείψεως τεχνολογικού εκσυγχρονισμού του συστήματος και σύγχρονων μεθόδων ελέγχου.

Το συμπέρασμα είναι ότι: Η επίλυση του οικονομικού προβλήματος του συστήματος δεν

μπορεί να επιτευχθεί με διοικητικούς περιορισμούς και απαγορεύσεις, αλλά με την εισαγωγή νέων και σύγχρονων μεθόδων, οι οποίες συνδέονται άμεσα και εξαρτώνται ευθέως με την εγκατάσταση ενός πλήρους και συγχρόνου μηχανογραφικού συστήματος σε εθνικό επίπεδο.

Αυτή είναι η ενδεδειγμένη θεραπεία για τις παθογένειες και τα προβλήματα του σημερινού συστήματος. Κάθε άλλη θεραπεία που επικεντρώνεται επιφανειακά στα συμπτώματα καταλήγει να οξύνει τις πραγματικές αιτίες και να οδηγεί το σύστημα σε ακόμα χειρότερη κατάσταση.

Εφόσον κατανοήσουμε αυτές τις απλές αλήθειες τότε θα αποφασίσουμε ότι πρέπει να στρέψουμε όλες μας τις δυνάμεις προς την ενίσχυση της

προσπάθειας για τον ταχύτατο μηχανογραφικό και διοικητικό εκσυγχρονισμό των Ταμείων και των Νοσοκομείων. Αυτό είναι το «κλειδί» για Ταμεία και Νοσοκομεία βιώσιμα και οικονομικώς εύρωστα.

Και δίπλα σε αυτή την εξέλιξη που θα φέρει το ελληνικό σύστημα στον 21^ο αιώνα, θα πρέπει να μελετήσουμε και να υιοθετήσουμε ορισμένες πολιτικές που χαρακτηρίζουν τα ξένα συστήματα υγείας.

Θα πρέπει για παράδειγμα να αποφασίσουμε οριστικά την απορρόφηση από το ΕΣΥ του τομέα Υγείας των Ταμείων. Η πολυδιάσπαση και ο κατακερματισμός των δημοσίων υπηρεσιών υγείας δεν συμβάλλουν ούτε προς την αναβάθμιση της ποιότητας των υπηρεσιών, ούτε προς τον έλεγχο του κόστους. Τα Ταμεία θα πρέπει να επικεντρωθούν στο ασφαλιστικό τους έργο και μάλιστα να επιτύχουν την δημιουργία και προσφορά

νέων ασφαλιστικών προϊόντων – μια πρωτοβουλία που θα συνέβαλλε στην επίλυση των προβλημάτων που υπολογίζεται ότι θα εμφανίσει η κοινωνική ασφάλιση στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα, τέλος να τονίσω ότι η έννοια της Δεοντολογίας στον τομέα της Υγείας είναι ένα ιδιαίτερος ευαίσθητο ηθικό μέγεθος. Προσφάτως ο ΣΦΕΕ προχώρησε στην ευρύτερη δημοσιοποίηση του **Κώδικα Δεοντολογίας** στηριζόμενος σε μια πολύ συγκεκριμένη φιλοσοφία.

Η φιλοσοφία αυτή επικεντρώνεται στην παραδοχή πως καθώς η υγεία είναι κοινωνικό αγαθό καθίσταται απολύτως κατανοητό, αλλά και επιβεβλημένο ότι αρχές και κανόνες Δεοντολογίας πρέπει να καθορίζουν όλες τις αποφάσεις μας. Όμως, η Δεοντολογία δεν

αφορά μόνον τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις των επαγγελματιών υγείας, αλλά και το σύνολο της κρατικής πολιτικής στον τομέα.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι βέβαιον ότι η αποτελεσματική, σύγχρονη και οικονομικά ορθολογική διοίκηση του συστήματος υγείας αποτελεί, ίσως, την κορυφαία Δεοντολογικά ορθή επιλογή.

Επίσης είναι βέβαιον ότι η υλοποίηση και εφαρμογή εκείνου που η συνείδησή μας επιβάλλει ως σωστό, είναι τελικώς η αποφασιστική απάντηση στα προβλήματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε. Ας προχωρήσουμε λοιπόν με τόλμη και αποφασιστικότητα.

Σας ευχαριστώ.